

Bum! Plesk! Tresk! „Hej ty, preber sa! Pozeraj sa, kam stúpaš s tými svojimi gramblavými labami!

Čo sa vlastne stalo? Lilly bola taká ponorená do svojich myšlienok, že vrazila do jedného dievčaťa – to, že to bolo naozaj dievča, by spoznal aj slepý. Voňalo ako sladká jahoda.

Lilly zdvihla zrak a zamrmlala: „Prepáč!“ Pred ňou stálo dievča s dlhými blond vlasmi a najmenej o hlavu vyššie. Určite niektorá z ôsmej či z deviatej triedy. Celkom dobre vyzerá, rýchlo zhodnotila.

„Aké prepáč? Počúvaj, krpaňa, ak mi ešte raz s tou svojou zafúľanou bagančou stúpiš na topánku, sama mi ju vlastnoručne vyleštíš.“

Lilly sa uprene zahľadela na topánky dievčaťa. Naozaj. Na jednej z krásnych čiernych lakoviek boli stopy po jej teniskách. Na fádnej lakovej topánke sa tá šmuha celkom zaujímavo vyníma, pomyslela si Lilly a uškrnula sa.

„Čo ti je na tom smiešne? Hádám ešte snívaš o plyšovom medvedíkovi, či čo? Kto ťa vôbec pustil do školy? Mala by si zamieriť radšej do škôlky.“

Okej, to je fakt: Lilly bola na svoj vek naozaj veľmi malá. No čo je veľa, to je veľa! Keď táto laková horenoska chce vojnu – nech ju teda má. Lilly sa musela

veľmi premáhať, aby nevybuchla. Len aby nezačala štikútať. „Ďakujem za dobrú radu, ale z materskej školy ma už vyhodili,“ povedala a usmiala sa. „No tie tvoje topánky sú naozaj veľmi elegantné.“

Dievčaťu na chvíľu od prekvapenia ovisla sánka a tiež sa na Lilly usmialo. „Sú z Londýna,“ povedalo a s úľobou sa zahľadelo na svoje topánky.

Tak teda, tu máš! Lilly bleskurýchlo dupla nohou a vyrobila dôkladný odtlačok aj na druhej lakovej topánke.

„To aby si mala vylepšený model aj so vzorom!“ povedala.

Nazlostená dievčina ju práve chcela chmatnúť za golier, no Lilly bola rýchlejšia a šikovne uhla dozadu.

„Evelyn!“ Dve dievčatá opodiaľ na ne zakývali. Urazená Evelyn na chvíľu zaváhala, či sa má rozbehnúť za kamarátkami, alebo najprv udeliť Lilly poriadnu lekciu. „Ešte sa uvidíme,“ povedala a pobrala sa za dievčatami.

To nebolo zlé, pomyslela si Lilly. Dobrý štart do prvého dňa v novej škole. Ak sú tu všetky také ako táto Primadona, to si teda užijem. Ako to vlastne bolo? Som veľmi milé, naozaj veľmi milé dievča. Nie, nie je to pravda, nie som! Som zlostná. Prečo sa mi hneď v prvý deň musí niečo také stať?